

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžnč/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201859
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012201859.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: T. N. U., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. H., miesto pobytu: H., X., zastúpený: Mgr. Jarmila Várgová, advokátka so sídlom Geromettova 131, Levoča, proti odporcovi: Migračný úrad Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pivonková 6, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Návrhom doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 15.10.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi vo veci o predĺženie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky č. k. ČAS: MU-19/PO-Ž-2012 povinnosť konať a rozhodnúť v lehote do tridsiatich dní od právoplatnosti rozhodnutia. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6S/54/2012-28 zo dňa 30.10.2012 postúpil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu vecne príslušnému.

Odporca vo vyjadrení k návrhu okrem iného uviedol, že vo veci už rozhodol, dňa 12.12.2012 vydal rozhodnutie č. ČAS: MU-19-41/PO-Ž-2012, ktorým navrhovateľovi predĺžil doplnkovú ochranu na jeden rok odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.12.2012. Navrhol, aby súd zamietol návrh navrhovateľa.

Podľa § 250t ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť.

Podľa § 250t ods. 6 OSP predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Z obsahu administratívneho spisu mal súd preukázané, že odporca rozhodnutím č. ČAS: MU-19-41/PO-Ž-2012 zo dňa 12.12.2012 navrhovateľovi predĺžil poskytnutie doplnkovej ochrany na jeden rok odo dňa

právoplatnosti rozhodnutia. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.12.2012.

Vzhľadom k tomu, že odporca dňa 12.12.2012 predĺžil navrhovateľovi doplnkovú ochranu rozhodnutím, vydania ktorého sa navrhovateľ návrhom vo veci samej domáhal, odpadol dôvod na ďalšie konanie. Preto súd podľa § 250t ods. 6 OSP konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 8 OSP v spojení s 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keď konanie bolo zastavené a na aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 OSP neboli splnené zákonné predpoklady. V danej veci neboli splnené predpoklady pre vyslovenie povinnosti na náhradu trov konania odporcom podľa druhej vety ustanovenia § 146 ods. 2 OSP, pretože navrhovateľ po tom, ako odporca vo veci rozhodol, nevzal návrh späť a ani prvej vety citovaného ustanovenia, keďže došlo k zastaveniu konania z procesných dôvodov a nebolo podkladom pre súdne rozhodnutie o zastavení konania a o trovách konania úplné zistenie skutkového stavu a právne posúdenie veci tak, ako sa vyžaduje pri meritórnom rozhodnutí vo veci samej, a tým ani osvedčené zavinenie na zastavení konania odporcom. Zásada zodpovednosti za zavinenie na zastavení konania, pri ktorej sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, sa v správnom súdnictve podľa § 246c ods. 1 vety prvej OSP použije iba primerane, tzn. že jej aplikovateľnosť v konaní podľa piatej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku závisí od konkrétnych okolností prípadu vzhľadom na špecifickú povahu správneho súdnictva. Rozhodnutie odporcu po podaní návrhu, t.j. správanie odporcu v súlade s požiadavkou navrhovateľa vyjadrenou v petite návrhu, nemusí byť ipso facto v príčinnej súvislosti so zavinením odporcu na zastavení konania, ako napr. zrušenie rozhodnutia správneho orgánu v mimo odvolacom konaní počas konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktoré v sebe implikuje jeho nesprávnosť. Nemohol preto súd konštatovať so zreteľom na povahu konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy zavinenie odporcu na procesnom výsledku konania, jeho zastavení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.